POKROK ZÁPADU,

Týdenník politický poučný a zábavný,

PRO

ČECHOSLOVANY AMERICKÉ.

Vychází každou středu.

Redaktor a vydavatel: Jan Rosický.

Předplácen pro Spoj. St. a pob. Kanady stojí $2.50 na rok — do Evropy $3.00 ročně.

Zásilky peněz

ze Spojených Států, které použije se poštovních poukázek (Money Orders), prosíme odevzdávati se v tom případě poštovnímu, který odevzdá poukázku do svého zavření, a tento musí ji potom vložiti do psaní a odeslati pod naši adresou.

Naše listky peněz mohou v listech registrovaných (Registered Letters) zasílány bývají. Za peníze zaslané v jednoduchých listech ale nese sám vydavatelstvo odpovědnou. Jednotlivá čísla se zasílatelům nevysílají. Všechny dopisy budiž adresovány:

„POKROK ZÁPADU"
Omaha, Neb.

THE "POKROK ZÁPADU,"
("PROGRESS OF THE WEST")

Is the leading republican journal published in Bohemian Language in the United States, with a general circulation in nearly all the States and Territories but principally in the West.

J. Rosický, Editor & Publisher.

RATES OF ADVERTISING:

Local notices 15 cts. per line for 1st insertion.
Standing advertisements:

One inch a year		$12.00
" "	6 Months	7.00
" "	3 "	4.00
" "	1 Month	.50

☞ Larger space by special contract.

Office 138 Farnham Street, Omaha.

Omaha, Neb. 9. dubna 1879.

Politická situace.

Program obou stran v kongresu jest již jasně vyložen a lze tedy pozorovati snahy a úmysly obou sporných stran. Demokraté činí tři požadavky: 1.) aby odvolán byl zákon, dle kterého dosud nikdo nemohl zasedati co porotce při soudech Spojených Států, jakli že nemohl složiti přísahu, že nikdy nestál ve zbrani proti Spoj. St. aniž pomáhal nepřátelům Spojených Států. 2.) Změnu zákona, tak aby nebylo lze používati nikdy vojska při volbách v případech nepokojů k docílení pořádku. 3.) Úplné zrušení zákona o dozoru Spojených Států při volbách. To jsou požadavky demokratů, kteréž v schůzi stranické (v kaukusu) zavázali se jednomyslně podporovati a které hlavně, snad jedině, tvořiti budou sporné otázky politické v tomto zasedání kongresu. Však nejen to. Aby požadavků svých docílili, béřou útočiště k cestě neobyčejné, k cestě revoluční. Chtí totiž přijmutí těchto požadavků si vynutiti. Vědouce, že některý z požadavků těch by nedošel schválení presidenta a nemajíce potřebné v tom případě většiny dvou třetiny hlasů, aby veto presidenta přehlasovati mohli, hodlají všechny tyto tři požadavky připojiti k rozpočtům, pro výlohy vojenské, soudní a zákonodárné, tak aby presidentu nezbylo nic jiného, než buď svolit k požadavkum jejich, buď je i s rozpočtem zavrhnout; v pádu poslednějším by arci země zůstala bez armády i soudnictví.

Republikáné odporují prvním dvěma požadavkům méně než způsobu, jakým se přijmutí těch samých vynutiti má. Ba jsou i ochotni nechati oba ty požadavky bez odporu projíti když se upustí od třetího a nebude činěn pokus dáti špatného příkladu pro zákonodárství v budoucnosti. Zákon který zamezoval bývalým nepřátelům Unie zasedati co porotci v soudech Spoj. St. byl po válce nejen potřebný, ale nezbytný. Jestliže obyvatelstvo z otroctví osvobozené aspoň ponědud chráněno bylo v nabytých právech, bylo to jen proto, že rozhořčení nepřátelé a trýznitelé jeho aspoň někdy zasloužného trestu došli. Kdyby bývalí rebelové byli měli právo hned po válce zasedat co porotci, zajisté by sotva který z nich byl odsouzení došel pro násilí na osvobozeném lidu páchaném a ku kluksový, bílá liga a buldozrové by byli měli úplně ruku volnou. Pravda sice, že obyvatelstvo otroctví spr. štěné není dosud prosto všeho pronásledování a násilí; že neděje se mu často po právu od bývalých jeho majitelů; že soudy Spoj. St. byly a jsou jedinou jeho záštitou, kde se aspoň někdy spravedlnosti dovolati může. Však zároveň pravda, že zákon ten jest často na újmu zájmům průmyslovým, obchodním, majetkovým, na jihu. Bílé obyvatelstvo s malou jen výminkou nemůže složiti přísahu požadovanou a v porotě zasedá většinou dílem obyvatelstvo černé, stojící v inteligenci průměrně za bílým. A tento nedostatek inteligence jest to, který jest zájmům majetkovým a proto i výhou jejich stále někdy na újmu. Republikáné proto, jsouce spravedliví i k odpůrcům svým, uznávají tento stav věcí a jsou ochotni povoliti tomuto požadavku, spoléhajíce že případy takové jako jest nynější bouřlivé stěhování černochů s jihu na sever, naučí jihany větší toleranci proti plemeni černému.

Podobně i požadavek, aby zrušen byl zákon, nímž se povolovalo potlačení nepokojů při volbě pomocí vojska nenalezá mezi republikány velkého odporu. Zákon ten jest beztoho mrtvou literou. Již po mnoha let nebylo použití zákona toho třeba. Na jihu vůbec se ani žádné vojsko nenalezá, vyjma v Texasu na hranici mexické a jinde nebylo ho nikdy potřeba.

Však způsob jakým požadavky tyto demokraté prosaditi hodlají, vzbuzuje rozhodný a jednomyslný odpor republikánů. Ústava rozděluje moc zákonodárnou mezi sněmovnou poslanců, senát a vládu výkonou. K přijmutí kterýhokoliv zákona zapotřebí jest svolení většiny poslanců, většiny senatorů i presidenta a neb většiny dvou třetin obou sněmoven bez schválení presidenta. Ústava to patrně dává presidentovi část práva zákonodárného. Demokraté však, vědouce že třetí požadavek jejich sám o sobě by nikdy schválení presidenta nedosáhl a nemajíce potřebných dvou třetin hlasů, aby jej i proti nesouhlasu presidenta prosaditi mohli, hodlají si svolení vydobýti způsobem tak dobře jako násilným: dáti totiž presidentu na vůli, buď povoliti, buď ústrojí vládní v některých oborech pro nedostatek peněz úplně zastaviti. Tím ubírá se presidentu část moci zákonodárné, ústavou mu povolená; tím ruší se smysl i slova ústavy a co k rušení ústavy čelí, jest krokem revolučním. Místo aby demokraté, pokusivše se o prosazení požadavků svých marně, obrátili se k národu a nechali jej v příštích volbách rozhodnouti, zda požadavek jejich schvaluje, chápou se prostředků násilných, chtíce presidenta buldozovati.

Třetí a hlavní požadavek demokratů, odvolání zákona o dozoru na volby kongresní a presidentské, setkává se s jednomyslným odporem republikánů. Zákon tento přijmut byl na ochranu poctivé volby; platí pouze pro města mající více jak 20.000 obyvatelů; poskytuje oběma stranám stejné ochrany, neboť předpisuje ustanovení dozorců z obou politických stran; není zákonem stranickým, an oběma stranám stejného práva poskytuje; osvědčil se prospěšným, ba velice nutným v mnohých velkých městech. Při rozsáhlosti této země; při všeobecném právu hlasovacím; při té různé směsi voličů, kteréž mnohdy všelikés soběcké zájmy ovládají, bylo by divem, kdyby se nikdy, při žádné volbě, v žádném místě, neudály žádné nepravidelnosti neb šidby. Však každý svobodomil, každý ctitel republiky musil v posledních letech pozorovati s obavou, že takové "nepravidelnosti" nejen že se opakují každoročně, ba i množí. Uplyne málo která volba, aby jedna neb druhá strana neobviňovala stranu protivnou z takových nesprávností bohužel že někdy s právem. Kdož nevidí tu, že z toho hrozí nebezpečí našemu svobodnému zřízení? Kdož s obavou nenahlíží do budoucnosti, pakli že by neměli nastati v této věci obrat? Kdož nepoznává, že třeba jest více ochrany osudí volebnímu a ne zrušení jediné záštity kterou má? Kdož může souditi jinak, než že úplným zrušením dozoru hodlají demokraté otevříti do kořán dveře na jihu buldozrům, v New Yorku Tammany, v Cincinnati Eph Hollandovi atd. *ad infinitum?* Kdož může souhlasiti se snahou demokratů?

Republikáné proto činí dobře, že odporují tomuto požadavku i způsobu, jakým demokraté požadavky své prosaditi hodlají. Způsob ten nejen že byl by zřejmým porušením ústavy, ale jen jednou zaveden, otevřel by dveře do kořán velikému korupčnímu zákonodárství. Když by stálo se obyčejem přivělovati k rozpočtům zákony o nichž by se vědělo že nedojdou schválení presidenta, nejen že by zbaven byl tento své části moci zákonodárné, nýbrž všechny možné podvodné neb korupční zákony byly by tím spůsobem prováděny kongresem. Jsme přesvědčeni, že v tomto odporu proti požadavkům demokratickým, souhlasí se stranou republikánskou každý nepředsjatý občan, každý rozumný a svobody milovný člověk, každý poctivý a poctivost milující volič.

Pravda o tom ruském moru.

New Yorská Tribuna podává dopis od svého dopisovatele ze Saratova ze dne 3. března. Dopisovatel ten navštívil kraj, v kterém mor ten povětrný vynukl a udává že většina zpráv byla smyšlena. Píše 3. bř. následovně:

"Skoro po šest týdnů mluví každý člověk v této zemi jen o moru, "čuma" tomu zde říkají. Mnozí sní jen o moru, vidí jej v každém ať zemře někdo jakoukoli smrtí, nechce se žádný nechat přesvědčiti že to nebyl mor. Některé zboží nechce žádný od kupců kupovati, aby se nenakazil. Banky a komory obchodní používají postrachu toho co možno nejvíce ve svůj prospěch. Taktéž i časopisy dělají stále z komára velblouda, jen aby naplnily své sloupce novinkami děsnými, které vytisknou tučnými písmenkami a nejen děsí obyvatelstvo, ale přivádí úřady ku stálému vyšetřování a odvolávání zpráv těch. Teď se rozumí, že úřední opravě pak nikdo nevěří, zvláště když hned druhý den jsou v novinách uveřejněné ještě děsnější nové zprávy. Každý časopis má svého dopisovatele v kraji morovou ranou stíženém a dopisovatel ten píše tak hrozné věci, že vystraší duši z celé obce až na kraj jazyku. Znají to zde po americku důkladně. Jen aby se časopis odprodal.

A myslíte, že jest na tom něco pravdy, jak časopisy píší, že v Astrachanu zuří morová rána tak děsně, že všechno tamní obyvatelstvo jest už pohrobeno a mor že se šíří rychle do středu ruské říše, že už jest u Moskvy i Petrohradu? Nikoli. Všichni zkušení lékaři, kteří přišli jen na zkoušku a přesvědčení, odporují zprávám těm.

Byl jsem právě v Moskvě, když jsem slyšel prvně o morové ráně, a když jsem si vyjel na jih, slyšel na všech stranách, že nákaza šíří se silně k severu. Když při byl jsem do Jekaterinoslavu, nalezl jsem celé obyvatelstvo i s místními úřady v zděšení. Policie místní nechala na rybím trhu všechny ryby, které se zde smějí jen živé prodávati, sebrati a zakopati hluboko do země, poněvadž prý ryby ty mohly býti ve spojení s rybami ve Volze, které snad mohly býti nakaženy morem. Musel jsem se smáti hlouposti slavného úřadu a umínil jsem si podívati se tomu moru přímo do tváře.

Jel jsem přímo k Volze. Cestou na vozích železnice všichni cestovatelé se tázali jeden druhého jen o moru, jak to stojí v nejbližší stanici, v nejbližším okrsku atd., a když se mně jeden z cestujících ptal, kam se ubírám, a já mu řekl, umlčel se a počal odříkávati modlitby za mojí duši. Hnedle každá dáma na vlaku věděla, že jedu podívati se na mor, a že jsem ztracen. Litovali mě mladosti a prohlašovali mně hnedle za mučenníka, za svatého a když však můj brat se z Voroniže do Kozlova, loučili se všichni se mnou podáním ruky, jako by mi přáli šťastnou cestu do nebeského království.

Vlak měl jen už několik cestujících a ti o moru ani muk, tak že skoro celý den nikdo se o něm nezmínil a já skoro zapomenul, že nějakého stává. Nežli jsem vstoupil do provincie saratovské, zastavil jsem se krátce v romanticky rozloženém městě Tambově. Najal jsem si vozík a nechal jsem se provézti městem. Majitele vozu jsem "žídímal" o nějaké zprávy morové. Zodpovídal mi otázku, kdo naposledy zde zemřel, kdy a jakou nemocí, a s úsměvem pak pravil, že poslední člověk, který to štěstí "čumu", to jest povídání o moru, byl zabit, jistým mužíkem o Saratova a policie že mu sebrala všechny jeho věci a spálila je. — Tázal jsem ho, zdali to nebyl snad nějaký Američan, on však nevěděl.

Navrátiv se do nádraží, žádal jsem lístek do Saratova. Úředník přeměřil si mě od paty do hlavy a nezdálo se mu víře podobno, že má žádost jest opravdová. Musel jsem jej upomenouti, aby pospíšil, než však po třetí zazvoní, bych nesmeškal. Soustrastně podal mi můj "úmrtní lístek" jak se domýšlel a když jsem salónem spěchal na vlak, slyšel jsem, jak několik dam volalo soustrastně za mnou, abych se vrátil, že mně jest škoda. Bylo to dosti dojemné volání, avšak neměl jsem čas dále se ohlížeti na to, neb vlak už se počal hýbati. Byl jsem na vlaku skoro sám, a ospale jsem se dostal do Saratova.

Nalezám se teď mezi těmi co lze Evropou a snad Amerikou za nešťastné nebožtíky považovanými, kteří se tomu smějí, jak se jich Evropě boji a nemohou pochopiti, že se tak děsné zprávy o nich mohou psáti do světa. Jsem tu teď čtyři dni a neviděl jsem ani jeden pohřeb, ani jednoho onemocnění, ani jediný z těch prý tisíce hrobů nešťastných obětí moru. Provincie astrachanská čítá 45.000 obyv. a z těch zemřelo nakažlivou nemocí všeho všudy 344 osob, ponejvíce v okolí městečka Wetlianky a teď jest tomu 16 dní, co nezemřel už žádný v celém tom kraji na mor. Nalezá se tu komise rakouských a německých lékařů kolik dní, a ni jeden nebyl ještě zastižen nákazou. Gen. Melikov vydal nařízení, aby se vesničky všechny a městečka pořádně vyklidily, avšak jest to těžko, neb na mnoze obyvatelé zdejší mají veliké zásoby sušeného lejna k topení, a nechtějí se s ním rozloučiti že by neměli čím páliti. To jest asi všecko, co se dá pravdě ku cti sděliti o moru, který nadělal po celé Evropě tolik hluku. Obchod jest tím velice ohrožen, to jest pravda, a teď kde se jaro otevírá, jest to pro kraje tyto velmi záhubné, že nemohou své plodiny a výrobky vyvážeti do trhu, majíce to zapovězeno. "Svornost."

Vládní úpisy.

Minulý pátek upsána byla ohromná částka 59 milionů 4 procentových úpisů. Tím vyčerpána byla úplně částka určená k nahražení 6 procentových úpisů tak zvaných 5—20. Celkem odbyl sekretář Sherman dosud za 550 milionů těchto úpisů a sice za 75 milionů prvním rokem, za 125 mil. druhým rokem a za 350 milionů od nového roku. Vyměněním těchto úpisů za 6 procentové ušetřeno bude ročně 11 milionů dolarů úroků. Zákon povoluje další vydání 200 milionů úpisů 4 procentových za účelem stažení úpisů zvaných 10—40, však sekretář se dosud nerozhodl, za jakých podmínek tyto ostatní nabízeti bude. Nepochybně že podmínky ty nebudou tak příznivy, jako dosud. Sekretář navrhoval kongresu, aby se zkrátila doba na jakou lze dávat výpověď na staré úpisy. Zákon předpisuje, že výpověď má se dáti na tři měsíce a to ne dříve, dokud nových (4 procentových) úpisů není úpsáno za tolik, na kolik se dá výpověď na staré. Jelikož však na upsané úpisy jdou úroky od dne upsání, platí se po ty tři měsíce úroky na oboje úpisy. Jelikož kongres neučinil ničeho na toto pokynutí sekretáře, hodlá tento ostatní 4 procentové úpisy nabízeti za cenu zvýšenou (za větší než plnou cenu) tak aby dostalo se vládě aspoň nějaké náhrady za tyto dvojité úroky, které po tři měsíce platiti musí. Ač rychlý ten odbyt 4 procentových úpisů svědčí o dobrém úvěru Spojených Států a slibuje v budoucnosti býti prospěšným an se tím zmenší roční úrok a tím i břímě daní, přece má i své špatné stránky. Velká část úpisů 6 procentových, které se nyní stahují, nalezá se v rukou kapitalistů anglických, an nové 4 procentové úpisy skoro vesměs zde rozebrány byly a jen malá část za hranice poslána. Pakli že kapitalisté evropští nespokojí se s výměnou 4 procentových za své 6 procentovky a požadovaří budou hotově, bude zapotřebí v příštích 3 měsících as za 100 dolarů tvrdé měny k vývozu, čímž by mohlo nastati vážné porušení nynějšího peněžního poměru.

Notioky.

‡ Požadavky demokratů v nynějším kongresu jsou požadavky jihanů. A pozoruhodné jest, jak demokratičtí činové sněmovny i senátu se severa k požadavkům těm svolují a je zastávají. Demokratická strana jest, jako vždy bývala, stranou jihu.

‡ Legislatura státu Indiana se minulý týden odročila, rozdělivše dříve stát na nové kongresionální distrikty a soustav, že do okresům budou lze zvolit 10 s republikánům pouze 3 poslance. — Reforma!

‡ V 7. čísle "Texana" dovozuje dopisovatel p. Hajdušek, že tvrzení "Texana", že by při nastoupení správy demokratické byl stát měl pouze ½ milionů dluhů, není právě; naopak, že bylo dluhů přes 4 miliony. Texán připouští, že mohl dluh být větší než ½ milionů, slibuje však dokázat, že nebyl 4 miliony.

‡ 90 dnů zasedá již legislatura státu Illinois a všechny časopisy tamější shodují se v tom, že by bylo lépe, kdyby byla ani nezasedla.

‡ Laskavostí p. Meilbeka, člena legislatury státu Illinois, dostalo se nám obšírné zprávy výboru pro práci, a jedné předlohy ním samým podané. Poslednější předpisuje, že zaměstnavatelé zodpovědni mají býti za úraz neb smrt dělníků, když tito při práci jednoho neb druhého utrpí.

‡ Sekretáře Shermana došel "k uschování" 1000 dolarový úpis dlužní bývalých jižních států. Zasílatel píše mezi jiným: "Přeji si, aby zachován byl úpis ten k spláceni v budoucnosti. Věřím že projde zákon, dle kterého je bude lze změnit v úpisy Spojených Států. Dvě třetiny nynějšího Senátu a sněmovny byli držitely úpisů jižních. Takový zákon vzbudil by v lidu jižním duch smířlivosti." Bodejť! Jak pak by ne!

‡ Že minulá válka občanská vedena byla nadarmo o tom svědčí slova poslance Blackburna v sněmovně. Pravil minulý pátek: "Nehodláme ustati, dokud i poslední známka zákonodárství z času války vymazána nebude ze zákoníku."

‡ Nevíme, jestli žijeme v dobách terrorismu středověkého a neb v devatenátém století. Chicagská "Svornost" hrozila minulý týden vystaviti na pranýř všechny Čechy, kteří při volbě tam neúčinkovali pro stranu sociální. Tedy tak daleko to došlo, že každý kdo nechce pískati na socialistickou píšťalu patří na pranýř? Tedy terrorismem dohání se strana ta moci? Nuž, pakli nejsou to zásady, nýbrž jen terrorism který stranu tu pohromadě drží, pak jest to věru slabý klih. "Svornost" by měla vědět, a věru smutné že toho neví, že jsme v zemi svobodné, kde každý má úplné právo jednati dle svých náhledů a že jakékoliv skracování práva toho jakýmkoliv způsobem jest bezprávím.

‡ Konečně se stalo po právu. Jeden hrdina po druhým z minulé občanské války dochází odměny. Wirtz, velitel strážce vězení v Andersonville, kdež Lincolnovi najatci ze severu, zajatí od hrdinných jihanů držení byli v zajetí a hladem i jinými způsoby k smrti mučeni, pro své provinění že bojovali za celistvost Unie, onen Wirtz byl sice pro ukrutnosti své oběšen. Za to udělili hrdinové jižní synu jeho aspoň částečnou náhradu, — jest ustanoven za přísného strážce dveří sněmovny. Škoda že šlechetný vrah Lincolna, Wilkes Booth, nezanechal též nějakého syna! Však tomu má že se jiným způsobem vděčnost prokázat. Navrhujeme, aby postaven byl mu pomník!

‡ Našemu senatoru Saunders jsme povinni díky za celoroční zprávu rolnického odboru za rok 1877.

‡ Co to znamená? Výbor senátu pro nároky (committee on claims) sestavený novým senátem, neobsahuje ani jediné jméno severního demokrata. Budeme nepochybně v brzku vědět, co to znamená.

‡ Náš statistický učenec prof. L. Rácel vyšel v 2. 6 roč. VII. redaktory a vydavatele novin, též učitele a dopisovatele, vůbec všechny, kteří ku vzdělání Čechů amerických jakkoliv přispívají, aby založili jednotu. — Myšlénka to velmi dobrá, jen že pro velikou roztříštěnost naší po celém Soustátí velice obtížná k provedení.

Literatura.

Osvěta. Měsíčník pro rozhled v umění, vědě a politice. Redaktor Vác. Vilek. Ročník IX., díl I. Sešit březnový vyznamenává se tímto výborným obsahem: Slovanské bouře mezi Poláky r. 1800—1830. (Dok.)—Muž se železnou maskou. Příspěvek k dějinám Ludvíka XIV.—Ochranné clo a obchodní smlouvy v Rakousku.—O vybavení.—Tři školní hry Komenského.—Oružník, báseň.—Bludné duše. Vesnický román. (Pok.) Nové písemnictví: Román a povídky.—Ruské časopisectvo r. 1878.—"Osvěta" vychází dne 25. každého měsíce a předplácí se v Čechách zl. 6.60 kr. na celý rok. Adresa: Ostrovní ulice, č. 6 nové, Praha, Bohemia, Europa.

Nákladem knihkupectví Geringerova v Chicago počaly vycházeti "Kázání o svaté víře" čili výklady apoštolského vyznání víry, od F. B. Zdrůbka. První sešit obsahuje 48 stránek drobného písma a má v titulním obraze podobizu spisovatele. V slovu k čtenářům oblašuje vydavatelstvo, že kázání tyto vycházet budou každé 2 neb 3 měsíce a se posílat zdarma každému, kdo se přihlásí. Náklad na první sešit nese p. A. Geringer a praví, že má slíbeny příspěvky od některých přátel volného přemýšlení a bude vítáno, když se více takových hlásiti a k účeli tomu přispívati bude. Každý kdo jakoukoliv částkou přispěje, uveřejněn bude na obálce každého čísla co přispívatel neb vydavatel.

V Dělnických listech od 31. března vzdává se dosavadní redaktor, p. L. Palda, dalšího působení při časopisu tom. Příčina hlavní kterou uvádí jest, že věnovav Dělnickým Listům celý svůj majetek a dlouholetou práci, nemůže uchovat existenci svou následkem liknavosti mnohých, zejmena západních odběratelů v předplácení. To arci není nic nového. Na to stěžují všichni, však dosud nebylo lze pohnouti vydavatele českých listů k společné akci, níž by veškeré posílání časopisu na dluh zastaveno bylo.—Redakce D. L. ujmul se dosavadní spolupracovník Buňata a dosavadní místo jeho zaujme p. Bartoška. Směr a snahy listu arci změnou touto nebudou arci porušeny. Pan Palda hodlá k vůli zotavení odejeti do Evropy.

Z jednoho čísla nám na ukázku zaslaného seznáváme, že v Chicago počal vycházeti nový denník, "Pravda." Vydavatelé jsou pp. Langmayer, Vopalecký a Oliverius. Denník tento jest velkosti "Svornosti" a stojí 15c. na týden a 7.00 na rok.

"Amerického Hospodáře" vyšlo třetí, o celé 4 strany zvětšené. Předplácí se u A. Nováka, 423 Milwaukee St., Milwaukee, Wis.

† Umrtí. †

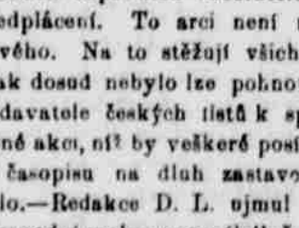

Oznamujeme s bolným srdcem všem našim přátelům a známým, že milovaný synáček náš

FRANTIŠEK

zemřel dne 27. března v 10 hodin ráno, ve stáří tří roků. Všem, kteří jakýmkoliv způsobem přičinili se, aby nám v hodině našeho hoře útěchy poskytli, zejmena družičkám a všem, kteří se na pohřbu sešli, vyslovujeme tuto srdečný dík.

Rosarie a Josef Ferka.

Pleasant Hill, Neb., 31. března 1879.

Wentovy jatečné pilule by ještě nestrávitelnost.